

Mål C-230/21

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

den 9 april 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

den 6 april 2021

Klagande:

X, i eget namn samt i egenskap av legal företrädare för sina underåriga barn Y och Z

Motpart:

Belgische Staat (belgiska staten)

Saken i målet vid den nationella domstolen

Klaganden har till Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (utlänningsdomstolen) inkommit med två överklaganden avseende de beslut som den 17 mars 2020 fattades av företrädaren för Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (ministern för sociala frågor, folkhälsa, asyl och migration) om avslag på hennes ansökan om visum för att återförenas med dottern, vilken erhållit flyktingstatus i Belgien, respektive avslag på ansökan om humanitärt visum för klagandens två underåriga söner.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av uttrycket ”underårig utan medföljande vuxen” i den mening som avses i artikel 2 f jämförd med artikel 10.3 a i direktiv 2003/86

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

Ska unionsrätten, i synnerhet artikel 2 f jämförd med artikel 10.3 a i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, tolkas så, att en flykting som är ”underårig utan medföljande vuxen” och uppehåller sig i en medlemsstat, måste vara ”ogift” enligt sin nationella rätt för att kunna göra anspråk på rätten till familjeförening med släktingar i rakt uppstigande led?

Om den frågan ska besvaras jakande, kan en underårig flykting betraktas som ”underårig utan medföljande vuxen” i den mening som avses i artiklarna 2 f och 10.3 i direktiv 2003/86/EG, när myndigheterna av skäl som rör som grunderna för rättsordningen inte erkänner ett äktenskap som vederbörande har ingått i utlandet?

Anförda unionsrättsliga bestämmelser

Artikel 2 f och artikel 10.3 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening

Artiklarna 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat

Meddelande av den 3 april 2014 från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om riktlinjer för tillämpningen av direktiv 2003/86/EG om rätt till familjeåterförening

Anförda nationella bestämmelser

Artikel 9, artikel 10, §1, första momentet, punkt 7°, artikel 13 och artikel 61/14 i lagen av den 15 december 1980 om utlänningars rätt till inresa, vistelse och bosättning samt om avlägsnande av utlänningar (wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) (nedan kallad utlänningslagen)

Artiklarna 21, 27 och 35 i lagen om internationell privaträtt (Wetboek van internationaal privaatrecht) (WIPR)

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i målet vid den nationella domstolen

- 1 I december 2016 ingick klagandens då underåriga dotter (02/02/2001) äktenskap med Y.B. i Libanon. Y.B. hade giltigt uppehållstillstånd i Belgien.
- 2 I augusti 2017 kom hon till Belgien. Utlänningsmyndigheten (Dienst Vreemdelingenzaken) erkände inte äktenskapet eftersom det rörde sig om ett barnäktenskap, vilket anses vara oförenligt med grunderna för rättsordningen. I september 2018 tillerkändes hon flyktingstatus.
- 3 Klaganden inkom i december 2018 till den belgiska representationen i Beirut (Libanon) med en ansökan om ett visum för familjeförening i syfte att kunna återförenas med sin dotter i Belgien, samt två humanitära visum för hennes underåriga söner.
- 4 Företrädaren för Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (ministern för sociala frågor, folkhälsa, asyl och migration) (nedan kallad ministern) beslutade i juni 2019 att avslå ansökningarna om visum för familjeåterförening och humanitära visum för klagandens söner. Dessa beslut upphävdes i november 2019 av Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (utlänningsdomstolen).
- 5 I mars 2020 fattade ministerns företrädare nya beslut genom vilka ovannämnda ansökningar på nytt avslogs. Ministerns företrädare var i huvudsak av uppfattningen att dotterns äktenskap, sett i ljuset av artikel 27 WIPR, faktiskt utgjorde ett juridiskt giltigt äktenskap i ursprungslandet, och att det således inte kan förnekas att hon i sitt ursprungsland redan hade skapat en egen familjeenhet och således redan före ankomsten till Belgien hade upphört att tillhöra föräldrarnas kärnfamilj. Det skulle vara diskriminerande och inkonsekvent att anse att hon fortfarande tillhör deras kärnfamilj och sålunda har rätt att låta sina föräldrar komma till Belgien.

Parternas huvudargument

- 6 Enligt ministerns företrädare uppfyller klaganden inte villkoren i artikel 10, §1, första momentet, punkt 7° i utlänningslagen (eller artikel 10.3 a i direktivet 2003/86) därför att hennes dotter redan före sin ankomst till Belgien hade upphört att tillhöra föräldrarnas kärnfamilj, på grund av att hon på giltigt sätt hade ingått ett äktenskap i hemlandet. Enligt artikel 10, §1, första momentet, punkt 4° i utlänningslagen och artikel 4.1 i direktiv 2003/86 består kärnfamiljen nämligen av makar och underåriga, ogifta barn.
- 7 Klaganden hävdar i huvudsak att varken utlänningslagen eller direktiv 2003/86 innehåller något krav på att hennes dotter ska vara ogift. Dotterns äktenskap erkändes för övrigt inte i Belgien. Klaganden anser att hennes dotter, för att ha rätt att återförenas med sina föräldrar, endast behöver vara underårig utan medföljande

vuxen i den mening som avses i artikel 2 f i direktiv 2003/86, vilket också är fallet.

Kortfattad redogörelse för skälen till begäran om förhandsavgörande

- 8 Den hänskjutande domstolen konstaterar i huvudsak att EU-domstolen, såvitt den känner till, ännu inte har haft anledning att uttala sig i frågan huruvida (den underåriga) flyktingreferenspersonen måste vara ogift.
- 9 Enligt den hänskjutande domstolen framgår det av rättspraxis (dom av den 13 november 1990, Marleasing, C-106/89, punkt 8) att de begrepp i den belgiska utlänningslagen som rör familjeåterförening i största möjliga mån ska tolkas i ljuset av direktiv 2003/86.
- 10 Den hänskjutande domstolen finner att den situation som klagandens dotter befinner sig i tycks motsvara situationen för en ”underårig utan medföljande vuxen” enligt artikel 10.3 a jämförd med artikel 2 f i direktiv 2003/86, eftersom det i direktivet inte nämns något den berörda personens civiltillstånd för det fall flyktingreferenspersonen är en ”underårig utan medföljande vuxen”. Dottern ingick visserligen år 2016 äktenskap i Libanon med sin nuvarande partner, men detta (barn)äktenskap erkändes inte av belgiska myndigheter.
- 11 Den hänskjutande domstolen konstaterar att motparten har anfört att en ”underårig utan medföljande vuxen”, i den mening som avses i artikel 4 i direktiv 2003/86, måste vara ogift för att rätten till familjeåterförening med en referensperson som uppehåller sig i en medlemsstat ska kunna utövas, och att det därför skulle vara diskriminerande och inkonsekvent att låta gifta underåriga personer med flyktingstatus ta dit sina föräldrar.
- 12 Nämnda domstol önskar således få svar från EU-domstolen om huruvida begreppet underårig flykting utan medföljande vuxen innebär att personen i fråga måste vara ogift för att ge sina släktingar i rakt uppstigande led möjlighet till familjeåterförening, även om detta inte uttryckligen framgår av definitionen i direktiv 2003/86, och om hur ett icke erkänt utländskt äktenskap förhåller sig till definitionen av ”underårig utan medföljande vuxen”.